

Recunoașteți figurile de stil din următoarele strofe:

1) „Tu trăiești fără castel, Fără pat, făr’ așternut, De la început; Fără cufăr, fără cărți, Zburând mereu într-alte părți, Neașezată nicăieri, Fără drepturi, fără puteri. O! Cucuvaia lui Dumnezeu, Gândesc c-ai fi sufletul meu!” (T. Arghezi, Graiul Noptii) 5) „Și-ntocmai cum cu razele ei albe luna nu micșorează, ci tremurătoare mărește și mai tare taina noptii, așa îmbogățesc și eu întunecata zare cu largi fiori de sfânt mister.” (L. Blaga, Eu nu strivesc corola de minuni a lumii) 7) „Astăzi, soarele prin ceață, S-a născut din haos mort, Pe-nsurata dimineață, Cenușie ca un cort.” (T. Arghezi, Gravură) 8) „Carte frumoasă, cinste cui te-a scris Încet gândită, gingaș cumpănită; Ești ca o floare, anume înflorită Mâinilor mele, care te-au deschis.”	2) „Pământul e una cu cerul, Orașele-s bulgări și gheme (...) Și aerul – rece ca fierul.” (T. Arghezi, Cenușa visărilor) 3) „Sângele tău astăzi în răscoală, Va fi rece, rece.” (M. Beniuc, Nu mă uita) 4) „O lampă-ntinde limb-avară și subțire, Sfârâind în aer bolnav.” (M. Eminescu, Înger și demon) 6) „Un greieruș Negru, mic, muiat în tuș Și pe-aripi pudrat cu brumă: - Cri-cri-cri, Toamnă gri, Nu credeam c-o să mai vii Înainte de Crăciun, Că puteam și eu s-adun O grăunță cât de mică.” (G. Topârceanu, Balada unui greier mic) 9) „de jos te-ai ridicat, pietros, viforos, pentru moți, pentru cei săraci și goi, pentru toți... și-ai despicat în două istoria, țăran de cremene,”

(T. Arghezi, Ex libris)

cum n-a fost altul să-ți semene,

Horia!

(Aron Cotruș, Horia)

10) „I s-a izbândit visul, singurul vis pe lume! A rămas singur. Ale lui sunt sculurile, jurubițele și ghemurile de găietane; ale lui războaiele, rodanele și maldărilor de lână; numai el singur deșchide teșgheaua; numai el singur tocmește, face prețul și primește, numai în mâna lui, banii frumoși și rotunzi.”

(Barbu Delavrancea, Hagi-Tudose)

11) „Stelele par înghețate, cerul pare oțelit.” (V. Alecsandri, Miezul iernii)

12) „Neguri albe, strălucite
Naște luna argintie,
Ea le scoate peste ape,
Le întinde pe câmpie.”

(M. Eminescu, Crăiasa din povești)

14) “Sălbatecul vodă e-n zale și-n fier
Și zalele-i zuruie crunte,
Gigantică poart-o cupolă pe frunte,
Și vorba-i e tunet, răsuflul ger,
Iar barba din stânga-i ajunge la cer,
Și vodă-i un munte.”

(George Coșbuc, Pasa Hassan)

13) „Ce bine au să meargă trebile în pădure
Pe împăratul tigru când îl vom răsturna
Și noi vom governa,
Zicea unei vulpi ursul, c-oricine o să jure
Că nu s-a pomenit
Un timp mai fericit.”

(Grigore Alexandrescu, Ursul și vulpea)

15) „O! farmec, dulce farmec a vieții că-
lătoare”

(V. Alecsandri, Serile la Mircești)

16) „Ca fantasme albe plopii înșirați
se pierd în zare”

(V. Alecsandri, Iarna)

17) “Fulgii zbor, plutesc în aer ca un roi de fluturi albi ”

(V. Alecsandri, Iarna)

18) “Ce le pasă; lemne la trunchi sunt, slănină și făină în pod deavolna, brânză în puțină asemenea, curechi în poloboc slavă domnului”.

19) „Iar acuma numai ochiul de jăratric din cămin

Licărește-n umbra dulce ca o piatră de rubin.”

(G. Topârceanu, Singuri)

20) „Sună dealul, valea sună,
Stă văzduhul să se spargă
De tălângi nenumărate

21) „Iar la ospăț! Un râu de vin!
Mai un hotar tot a fost plin
De mese, și tot oaspeți rari.”

- Ce izbesc în bolta largă,
Căci coboară de la munte
Oile – și curg puhoi,
Cu un greu potop de ceață
Înainte și-napoi.”
(Șt. O. Iosif, Icoane din Carpați)
- (G. Coșbuc, Nunta Zamfirei)
22) „Turbarea lui Iordache, însă, fu năpraznică
și răbufni până în cer, ca un butoi de spirt
care a luat foc.”
(G. Galaction, În pădurea Cotoșmanei)
- 23)** „Cuvintele se revărsau ca o vâltoare de scânteii gata să aprindă tot ce întâlnește în
cale.”
(L. Rebreanu, Răscoala)
- 24)** „Venere, marmură caldă, ochi de piatră ce scânteie”
(M. Eminescu, Venere și madonă)
- 25)** „Rece, fragilă, nouă, virginală,
Lumina duce omenirea-n poală,
Și pipăitu-i neted, de atlas
Pune gâteli la suflet și grumaz.”
(T. Arghezi, Vânt de toamnă)
- 28)** „Fată mare,
Cu costița pe spinare
Strălucind
Ca sfântul soare.”
(Poezie populară)
- 26)** „Că sufletul trebuie să stea
De veghe, înarmat în șea,
Că sufletul e-o sabie sticloasă
Care trebuie trasă:
Să-i scânteie stelele-n luciu.”
(T. Arghezi, Graiul nopții)
- 29)** „O, inima:
nebună, când se zbate-n joc sălbatic,
atunci,
atunci îmi spune că din lutul ei
a fost făcut pe vremuri vasul
în care Prometeu a coborât din cer
aprinsul jar, ce l-a furat din vatra zeilor,
în timp ce zorile se ridicau peste Olimp
și-și ascundeau în poală stelele
ca un zgârcit comoara sa de aur.”
(L. Blaga, Inima)
- 27)** „S-a pornit cocoana pe răcnete să ridice mahalaua-n picioare:
- Săriiți! Săriiți, oameni buni! Că mă omoară păgânul, arvanitul!”
(I. L. Caragiale, Kir Ianulea)